

Sygn. akt II AKa 242/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

Sędziowie: SA – Katarzyna Capałowska

SO (del.) – Sławomir Machnio

Protokolant: – st. sekr. sąd. Marta Kamińska

przy udziale prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego i oskarżycielki posiłkowej L. C.

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 r.

sprawy M. S. (1), syna M. i H. z domu P., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 2 kwietnia 2021 r. sygn. akt XII K 72/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego M. S. (1) od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. Z. – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 738 zł, w tym 23 % VAT, za obronę z urzędu oskarżonego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym, przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 242/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 kwietnia 2021 r.,
sygn. akt XII K 72/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p>1. obrazy przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia, tj.: art. 7 k.p.k. oraz art. 92 k.p.k. i 410 k.p.k. poprzez dowolną, jednostronną i niekiedy pobieżną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów w postaci:</p> <p>1.1 wyjaśnień oskarżonego, poprzez bezpodstawne zbagatelizowanie ich części lub uznanie za niewiarygodne;</p> <p>1.2 zeznań pokrzywdzonej w zakresie, w jakim przeczyła, aby była przeproszana przez oskarżonego;</p> <p>1.3 zeznań św. K. P. poprzez uznanie za niewiarygodne przytoczonej przez nią relacji pokrzywdzonej dotyczącej przebiegu zdarzenia;</p> <p>1.4 zeznań św. T. J. poprzez pominięcie jego obserwacji dotyczących motywu działania oskarżonego, jego zdrowia psychicznego, faktu przeproszenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>pokrzywdzonej oraz motywu zgłoszenia się oskarżonego na Policję;</p> <p>1.5 pominięcie zeznań św. K. K. w zakresie jej obserwacji dotyczących zachowania się oskarżonego po zgłoszeniu się na Policję;</p> <p>1.6 zeznań św. J. S., A. R., M. S. (2) i E. P. w zakresie dotyczącym sposobu życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa;</p> <p>2. będące konsekwencją wyżej pisanych naruszeń przepisów postępowania błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, polegające na:</p> <p>2.1 pominięciu okoliczności, że oskarżony przed oddaleniem się z miejsca przestępstwa przepraszał pokrzywdzoną;</p> <p>2.2 przyjęciu, że oskarżony zgłosił się na Policję motywowany chęcią uniknięcia jego nieuniknionej identyfikacji jako sprawcy przestępstwa;</p> <p>2.3 przyjęciu, że motywem działania oskarżonego była chęć zadania cierpienia i poniżenia pokrzywdzonej oraz okazania jej swej dominacji;</p> <p>3. niedostatecznego rozważenia dyrektyw wymiaru kary wskazanych w art. 53 §2 k.k. oraz art. 54 §1 k.k., skutkujące rażąco niewspółmiernością wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz wysokości orzeczonego wobec niego środka kompensacyjnego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.</p>		

Postawione w apelacji zarzuty obrazy przepisów prawa procesowego, błędu w ustaleniach faktycznych oraz rażącej niewspółmierności kary nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom autora apelacji Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy wymienionych w zarzucie z pkt 1 przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k., 92 k.p.k. i 410 k.p.k. Należy stwierdzić, że przepisy art. 92 k.p.k. i 410 k.p.k. mają tożsamy zakres znaczeniowy i pierwszy z nich dotyczy spraw rozstrzyganych na posiedzeniu a zatem w przedmiotowej sprawie, w której wydany został wyrok po przeprowadzeniu rozprawy art. 92 k.p.k. nie miał w ogóle zastosowania i z tego też względu nie mogło dojść do jego naruszenia.

Sąd meriti nie dopuścił się również obrazy art. 410 k.p.k. gdyż dokonał analizy i oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie, które miały znaczenie dla jej rozstrzygnięcia i te dowody, które zostały uznane za wiarygodne stały się podstawą dokonanych ustaleń faktycznych. Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku (str. 12) wynika, że zeznania świadka K. K. oraz pozostałych funkcjonariuszy Policji zostały uznane za wiarygodne i zasadnie stwierdzono, że obrazują one przeprowadzone czynności z udziałem oskarżonego. Nie można również zaakceptować stanowiska skarżącego, że Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k. w zakresie oceny wyjaśnień oskarżonego, zeznań pokrzywdzonej oraz zeznań świadków K. P., T. J. oraz uznać, że ocena tych dowodów jest dowolna, jednostronna i

„niekiedy pobieżna”. Zdaniem Sądu odwoławczego twierdzenia obrońcy oskarżonego w omawianym zakresie są gołosłowne, bezpodstawne i mają charakter wyłącznie polemiczny i nie zostały poparte merytorycznymi argumentami wykazującymi rzeczywistą dowolność Sądu meriti w zakresie oceny wymienionych dowodów. Sąd Apelacyjny mając zatem na uwadze tę część pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, która odnosi się do analizy i oceny kwestionowanych dowodów a jednocześnie treść omawianego zarzutu i wywody skarżącego zawarte w uzasadnieniu apelacji, uznał, że nie zostało wykazane w sposób przekonujący, że dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów nosi cechy dowolności w rozumieniu art. 7 k.p.k. Skuteczne zakwestionowanie oceny określonego dowodu wymaga bowiem od skarżącego wykazania, że Sąd I instancji przy tej ocenie dopuścił się błędu natury faktycznej lub logicznej lub też że nie respektowano zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Bezpodstawny jest również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku zawarty w pkt 2 petitum analizowanej apelacji. Ustalenia Sądu meriti zarówno odnośnie samego przebiegu zdarzenia w dniu 14 listopada 2019 r. w miejscowości S. jak również zachowania oskarżonego w czasie tego zdarzenia i po jego zakończeniu są prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Brak jest zatem podstaw do ich zakwestionowania w zakresie okoliczności wskazanych w pkt 2.1,

2.2 i 2.3, które mogą mieć określony wpływ na kwestię wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego. Nie można jednak uznać, że Sąd Okręgowy niedostatecznie rozważył dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 2 k.k. i 54 § 1 k.k., co skutkowało rażąco niewspółmiernością orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz wysokością orzeczonego środka kompensacyjnego. Z końcowej części pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, która odnosi się do orzeczonej wobec oskarżonego kary oraz zasądzonej na podstawie art. 46 § 1 k.k. kwoty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia wynika, że Sąd Okręgowy wszechstronnie i wnikliwie rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary 12 lat pozbawienia wolności. Uznać zatem należy, że orzeczona w takim wymiarze kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz w sposób właściwy i należyty realizuje cele kary określone w art. 53 k.k. i 54 § 1 k.k. W ocenie Sądu odwoławczego kara 12 lat pozbawienia wolności nie nosi cech rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. a w związku z tym brak jest podstaw do zmiany wyroku w omawianym zakresie. Wywody skarżącego zawarte w końcowej części uzasadnienia apelacji kwestionujące wysokość zasądzonej tytułem zadośćuczynienia kwoty są całkowicie bezpodstawne i w najmniejszym stopniu nie zasługują na uwzględnienie. Uwzględniając bowiem przebieg zdarzenia w tym sposób zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej oraz poważne obrażenia jakie doznała, które stanowiły chorobę realnie zagrażającą jej życiu to

w żaden sposób nie można uznać, że zasądzona tytułem zadośćuczynienia kwota 40.000 zł jest zbyt wygórowana oraz rażąco niewspółmierna do możliwości zarobkowych i finansowych oskarżonego.

Zatem również w tym zakresie Sąd odwoławczy nie znalazł żadnych podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Na koniec rozważań zaznaczyć także należy, że całkowicie bezpodstawny i spreczny z treścią art. 437 § 2 k.p.k. oraz określonym zakresem zaskarżenia wyroku w części jest wniosek końcowy zawarty w pkt 1 o uchylenie wyroku i przekazaniu w zaskarżonej części (nie wiadomo jakiej) sprawy do ponownego rozpoznania. Od profesjonalnego podmiotu jakim jest adwokat, w ocenie Sądu odwoławczego, można oczekiwać należytej znajomości przepisów procedury karnej oraz prawidłowej redakcji wniosków końcowych adekwatnych do treści postawionych zarzutów oraz uwzględniających obowiązujące przepisy prawa (art. 437 § 2 k.p.k.).

Wnioski

1. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania;

2. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stosowne zmniejszenie wysokości kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu oraz zmniejszenie wysokości kwoty zadośćuczynienia zasądzonej od oskarżonego na rzecz

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

pokrzywdzonej tytułem środka kompensacyjnego.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Trafność i prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu w zakresie pkt I i III wyroku oraz bezpodstawność podniesionych w apelacji zarzutów skutkowało uznaniem zawartym w pkt 1 i 2 petitium apelacji wniosków końcowych za niezasadne.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Całość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
Trafność i prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji przy jednoczesnym uznaniu zawartych w apelacji zarzutów i wniosków końcowych za bezpodstawne, skutkowało utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy.	

<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.	

5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
M. S. (1)	pkt II	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego i jego możliwości zarobkowe zwolniono go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.

7. PODPIS
Zbigniew Kapiński Katarzyna Capałowska Sławomir Machnio

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>	
---------------------------------------	--

Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcia zawarte w pkt I i III wyroku Sądu I instancji		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana